

Hans Majestæt Kongen, og det er saaledes muligt, at der kan blive optaget formange Love. Der kan ogsaa optages for faa Love, og jeg skal saaledes som Exempel herpaa nævne, at Loven angaaende et Tilskud af 4500 Rd. til Hovedklassen ved det kongelige Akademi for de skønne Kunster ikke er optagen i Paragraphen. Dette er saaledes en Mangel ved Paragraphen, og jeg kan ingenlunde see en Forbedring i den Forandring, der er foretagen i det andet Thing med Hensyn til denne Paragraph. Naar jeg ikkebestomindre skal anbefale Landstinget at vedtage denne Paragraph, som den foreligger fra Folkethinget, er Motivet dertil dette, at Folkethinget ved denne Paragraph har viist, at det er dets Mening at overholde denne Overeenskomst, der i forrige Aar blev truffen, hvilket det jo iøvrigt heller ikke var tilladt at betvivle. Om nu for Resten den Bei, Folkethinget er gaaet, i og for sig er mere eller mindre heldig, er i mine Tanker et underordnet Spørgsmaal. Hovedsagen er, at Overeenskomsten overholdes. Forsaavidt den ærede Landstingsmand har ytret, at der Intet var til Hinder for at stemme hele Paragraphen ud, da Finantsministeren har erklæret, at han ansaae sig berettiget til at anvise de Udgifter, der vilde blive en Følge af de i denne Session vedtagne Love, skal jeg gjøre opmærksom paa, at Bansteligheden ikke vil komme fra Finantsministeren, men aabenbart — det kan ikke nytte, at vi ville luffe Vinene for det — fra det andet Thing. Folkethinget har jo nemlig veengang erklæret, at det, for at Love, der medføre Udgifter, skulle kunne træde i Kraft, ikke anseer det tilstrækkeligt, at de ere gaaede igjennem begge Thing, men at det er absolut nødvendigt, at der paa Finantsloven eller ad anden Bei skal udtrykke sig gives en Bevilling for det førstkommende Finantsaar. Det er altsaa i mine Tanker klart, at naar vi udstemme denne Paragraph, gjøre vi ikke blot et Brud paa den trufne Overeenskomst, men ville endogfaa kunne foraarsage, at Folkethinget anseer sig berettiget til atter at indføre den ofte omtalte Bevillingsparagraph i de enkelte Love. Naar den ærede Landstingsmand i sit første Endringsforslag har foreslaaet, at Slutningen af Paragraphen skulde udgaae, mener jeg, at man snarere kunde lade Begyn-

delsen af Paragraphen udgaae; men jeg har, som sagt, anført mine Grunde for ikke at gjøre nogen Forandring i Paragraphen, som den nu foreligger. Hvad det andet Forslag angaaer, at hele Paragraphen skulde udgaae, har jeg allerede tilstrækkelig udtalt, at jeg vilde ansee det for et Brud paa den trufne Overeenskomst, som kunde medføre en i mine Tanker høist ubehagelig Conflict imellem Thingene. Jeg gjorde for opmærksom paa, at der er en Lov, der mangler i denne Paragraph, og jeg skal derfor, da Finantsloven jo dog efter al Sandsynlighed skal tilbage til det andet Thing, forbeholde mig til tredie Behandling at stille et Endringsforslag i saa Henseende. Ved samme Leilighed skal jeg gjøre opmærksom paa, at der under Nr. 2 i andet Affnit af § 16 staaer: „§ 8 A. b. 2. Centoirholdsogdgtjørelser“; men slaaer man nu i Finantslovsforslaget op paa § 8 A. b. 2., saa seer man, at der paa denne Konto er Tale om „Huisleieogdgtjørelser“. Det er nu ganske vist, at den i § 16 opførte Post ingenlunde er bestemt hertil, men tværtimod til Centoirholdsogdgtjørelser. Det er altsaa en Trykfeil eller en Skrivefeil, kort sagt, en Uopmærksomhedsfeil af det andet Thing. Jeg antager, det vilde være rigtigt at henseøre disse Udgifter til § 8 A. f., uden at tilføie noget Nummer, da den tidligere Konto f. 2. er strøget i det andet Thing og en anden Underkonto er rykket op paa dens Plads. Denne Endring skal jeg ligeledes forbeholde mig muligviis at foreslaae til tredie Behandling. Jeg håaber, at disse Endringer ikke ville fremfalde den ringeste Banstelighed fra det andet Things Side, thi ellers vilde jeg afholde mig derfra. Jeg skal saaledes iøvrigt anbefale det høitærede Thing at vedtage § 16, som den er kommen fra det andet Thing.

Ministeren for Kongerigets særlige Finantsfer:

Den Debat, der er veist her i Aften om Finantsloven og Tillægsbevillingslove og den her opførte § 16, hænger, troer jeg, meget nøie sammen med det, der er Grundlaget for Bevillingssystemet i det Hele. Naar man er kommen til det Punkt, at man har faaet en Grundlov, der fastsætter, at ingen Udgift maa afholdes, der ikke har Hjem-